

— Чу ли за изобретението на братя Люмиеръ?

Но никой от тѣзи първи кинопосетители не предполагалъ, че само следъ нѣколко години, киното ще завладѣе свѣта, че по градове и села ще се прожектиратъ филми съ участието на велики артисти.

Днесъ киното е станало единъ отъ най-голѣмитѣ производствени клонове. За снемането на филмитѣ се алагатъ милиарди лева. Участвуватъ хиляди артисти, много писатели и режисьори, стотици хиляди работници — технически персоналъ. Грамадни фабрики изработватъ хиляди киноапарати, други произвеждатъ всѣки день десетки и стотици хиляди метри филмови ленти, всѣки день се строятъ все нови и нови кинотеатри.

За жителитѣ на голѣмитѣ градове киното е станало потрѣбно като хлѣба и водата. Ученитѣ си служатъ съ него, за да представятъ най-нагледно своитѣ опити и открития. Политицитѣ го използватъ, за да вършатъ агитация съ него. На ученици, на малолѣтни престѣпници, на затворници се прожектиратъ особни нравоучителни и занимливи филми.

Киното стана голѣма сила. Съ него хората могатъ да се тласнатъ къмъ лоши привички и навици, но могатъ да се упѣятъ и за добри дѣла и примѣренъ животъ. Ето защо въ всички държави има особни комисии, които преглеждатъ филмитѣ и ги одобряватъ.

Киното постоянно се усъвършенствува. Най-напредъ то бѣше нѣмо — артиститѣ играеха, безъ да говорятъ. Учени отъ цѣлъ свѣтъ се заеха да го направятъ *говорящо*. Отначало това изглеждаше невъзможно. Но скоро вестниците гръмнаха: „Откритъ е говорящиятъ филмъ“.

Наистина, ученитѣ успѣли да „снематъ“ гласа така, както се снима и движението на предметитѣ. Скоро *говорящиятъ филмъ* покори всички кина. *Нѣмтитѣ* апарати бѣха изхвърлени. Фабриkitѣ започнаха да пращатъ на пазаря нови кино-апарати, — „говорящи“, „тонови“. На екрана артиститѣ започнаха да говорятъ и пѣятъ